

KOVÁCS ISTVÁN
Terméskövek

Jerzy Snopeknek

*A szél
 felhőoszlányokkal fényesíti az eget.
 A szeptemberi eső után
 rongyos köpönyeg
 a diófalomb.
 A vízcsepp-foncsoros levelek
 mint játékos tükörcserepek
 villantanak a koronából itt-ott
 megfejthetetlen
 jeleket,
 s átvilágítják
 a festő
 szomjúságot oltó szellemét is
 Mária kútjánál
 Názáretben.*

*Az elégetendő diólevelek:
 preparált lélegzetek –
 a láthatatlan áldozat
 tűzhalálával kísértének.
 Fanyar melegét árasztják
 a Középkor, Újkor, Legújabbkor
 összes művei:
 az önfenntartó krónikás évek
 kőbe vésett eseményei,
 rabosított terméskövei,
 megkövezettjei.*

*Az idő
 kerengője beláthatatlan.
 Kiközvezett körforgás...
 Örvénylés-monumentum...
 Eredj, amerre látsz...*

*Az ujjlenyomatok
 kiszálazott vonalai
 formálják mind mind mássá
 az érintkezés
 távolságtartó hurokzatait,
 s a beljük fogott terméskövek
 riasztó rendjükkel
 gyönyörködtetnek
 a magasztosan torz
 Nagy Egészen belül.*

*Távrolról nézve –
 Gigantok korában
 befalazott barbár ékszerek.
 Emberi léptékkal –
 labirintusunkat lezáró útvesztő-rajzolat,
 a tévelygő lét
 összemarcangolt térképszelvényei.
 Látható, kitapintható
 a „nincs-tovább!”*

